

KULONFELEK

HALÁLOZÁS.

Metzli Camill †

Akik egy életre vállalták az erdőgazdasági külső gyakorlattal a közösséget és úgy érzik, hogy elveszett minden nap, amikor nem járhatják az Uristen zöld lombkoronás templomát, mélységes megdöbbenéssel vették a gyászhirot, hogy a magyar magánerdőtisztai kar egyik legkiválóbbja kidőlt soraikból és örökre lehúnyta fáradt szemeit.

Metzli Camill öt évtizedet meghaladó ideig szolgálta rajongó lelkesedéssel, fáradhatatlan buzgalommal és sokszor gyakornokait is megszégyenítő frissességgel az erdőt, mégpedig több mint négy évtizedig a báró Inkey család szolgálatában. Kenyéradó és alkalmazott között nem is tudunk hamarosan meghittebb, a kölcsönös megértésen és megbecsülésen alapuló munkatársi kapcsolatot említeni, mint amilyen Metzli Camill és földesura között volt. A fenntartás nélküli bizalmat Metzli Camill olyan eredményekkel hálálta meg, amelyekre az egész ország felfigyelt. Nemcsak a lomberdőgazdálkodás magasiskolájává fejlesztette ki a kezére bízott üzemet, hanem a mellékhasználatok egész sorávit tette még jövedelmezőbbé.

Az elsők egyike volt az országban, aki meggyfatelepet létesített, a tógazdaság terén pedig olyan szaktekintély volt, hogy a halászok professzora is az ő feljegyzései alapján írta meg az „Erdészeti Zsebnaptár“ részére készített összefoglalást. De mint vadász is az elsők közé tartozott Metzli Camill, hozzáértésének, kitűnő gyakorlati szellemének ebben a tekintetben is számos példáját adta. Térképei kiállításra kívánkoztak, szerette és bámulatraméltó ügyességgel kezelte a tustollat és a festéket, elmondhatjuk tehát róla, hogy mintaképe volt szakunknak.

Mint embert a végtelen szerénység, az aranyos humor és a mélyen érző szív jellemezték, frissen hantolt sírjára az őszinte ragakzkodás és tisztelet könnyei hullanak szemeknből.

Nyugodjék békében.

SEMÉLYI HÍREK.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Szederjei Ákos* m. kir. erdőmérnököt Szinből Budapestre helyezte és Szegállattételre a földmívelésügyi minisztérium I/E. főosztályába osztotta be.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Ács Ernő* idt. ezredest nagy odaadással teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett a faügyek m. kir. kormánybiztosi teendői alól saját kérelmére felmentette.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter a Faforgalmi Központ megszűnése kapcsán *Ács Ernő* idt. ezredest a Faforgalmi Központ elnöki tisztsége alól nagy odaadással teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett felmentette.

A m. kir. honvédelmi miniszter a 3.930/1944. M. E. számú rendeletben nyert felhatalmazás alapján a fatermelés miniszteri biztosává *Ács Ernő* idt. ezredest kinevezte.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a Faforgalmi Központ megszűnése kapcsán *Partos Gyula* m. kir. főerdőtanácsost és *Vági Márton* miniszteri műszaki tanácsost a Faforgalmi Központ alelnöki tisztségé alól nagy odaadással teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett felmentette.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a 3.930/1944. M. E. számú rendeletben nyert felhatalmazás alapján *Harmath Ernő* m. kir. főerdőtanácsost fatermelési miniszteri biztossá, *Szűlas Géza* m. kir. erdőtanácsost a győri, *Szy Dénes* miniszteri biztost a kaposvári, *Botos Sándor* m. kir. főerdőtanácsost a komáromi és *vitéz Kiss Lajos* m. kir. főerdőtanácsost a szombathelyi m. kir. erdőigazgatósághoz fatermelési biztossá kinevezte.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *vitéz Katapán Ottó* miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőtanácsost áthelyezte Máramarosszigetről Budapestre a földművelésügyi minisztériumba.

MEGVÉTELRE vagy cserébe keressük az alant felsorolt folyóiratok egyes füzeteit, illetőleg köteteit:

- Aquila* I—V. (1894—1898.) évfolyamait.
Bányászati és Kohászati Lapok XL. (1926.) évfolyamát.
Erdészeti Kísérletek XX. (1918.) teljes évfolyamát egy, és 3—4. füzetét két példányban.
Erdészeti Lapok X. (1871.) évfolyamát két példányban.
Erdészeti Ujság IX. (1904/1905.) évfolyamát.
Erdészeti Zsebnaptár I—III. (1881—1883.), XXV. (1907.) és XXXVI—XXXVIII. (1917—1919.) évfolyamait.
Kárpáti Vadász V. (1931.) évfolyamának 6. füzetét.
Kertészeti Szemle II. (1930.) évfolyamának 1—6. füzetét és III. (1931.) évfolyamának 8—9. füzetét.
Kísérletügyi Közlemények I—XV. (1898—1912.) évfolyamait és XVI. (1913.) évfolyamának 1. füzetét.
Wimród IV. évfolyamát (1916.)
Revista Padurilor XXV—XXXIII. (1911—1921.) és XV. (1901.) valamint XVIII. (1904.), XIII. (1899.) és I—XI. (1887—1897.) évfolyamait.
Sumarski List I—X. (1877—1886.) évfolyamait.
Fermészettudományi Közlöny Pótfüzetek 1. (1888.), 49—51. (1899. évi 1—3. sz.), 77. (1905. évi 1. sz.), 97. (1910. évi 1. sz.), 133—136. (1919. évi 1—4. sz.) és 145—148. (1922. évi 1—4. sz.) számú füzeteket.
Turisztáság és Alpinizmus I—XVI. (1911—1926.) évfolyamait.
Vadászat I. (1918.) évfolyamát.
 VII. (1924.) évfolyamának 15., 18. és 21. füzetét.
 VIII. (1925.) évfolyamának 2. és 23—24. füzetét.
Vadászat és Allatvilág I—VIII. (1899—1906.); X. (1908.); XII. (1910.) és XVII—XVIII. (1916—1917.) évfolyamait.
Vadászlap I—XVIII. (1880—1897.) évfolyamait.
Vadászat (Halászat, Weekend, Turisztika) I—II. (1933—1934.) évfolyamait.
Vadászujság (Marosvásárhely) I—IV. (1922—1925.) évfolyamait.
Vízügyi Közlemények IX. (1923.) évfolyamát és az V. (1915.) évfolyam 4. füzetét.

Országos Erdészeti Egyesület
 Budapest, V., Alkotmány-u. 6.